

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลและลำดับขั้นตอนการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ

n	แทน	จำนวนปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	คะแนนเฉลี่ย (Arithmetic Mean)
SD	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
df	แทน	ค่าชั้นแห่งความเป็นอิสระ
SS	แทน	ค่าผลบวกกำลังสอง (Sum of Square)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสอง (Mean of Square)
F	แทน	ค่าสถิติการแจกแจงเอฟ (F-distribution)
p	แทน	ค่าความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อน
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 6 ตอนโดยเรียงลำดับตามความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของพฤติกรรมของชุมชนตามหลักสัมมาอาชีวะและการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนพึ่งตนเองของชุมชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาพฤติกรรมของชุมชนตามหลักสัมมาอาชีวะในภาคตะวันออกเฉียงเหนือจำแนกตามเขตที่ตั้งและรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมของชุมชนตามหลักสัมมาอาชีวะในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำแนกตามเขตที่ตั้งและรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล

ตอนที่ 4 ผลการศึกษาการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนพึ่งตนเองของชุมชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตอนที่ 5 ผลการศึกษาเปรียบเทียบการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนพึ่งตนเองของชุมชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำแนกตามเขตที่ตั้งและรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล

ตอนที่ 6 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมของชุมชนตามหลักสัมมาอาชีวะกับการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนพึ่งตนเองของชุมชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของพฤติกรรมของชุมชนตามหลักสัมมาอาชีวะและการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนพึ่งตนเองของชุมชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือซึ่งจำแนกตามเขตที่ตั้งและรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล

ตารางที่ 2 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเขตที่ตั้งและรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละ
1. เขตที่ตั้งขององค์การบริหารส่วนตำบล		
1.1 เขต 3	98	31.2
1.2 เขต 4	94	29.8
1.3 เขต 11	123	39.0
รวม	315	100
2. รายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล		
2.1 ชั้น 1	8	2.5
2.2 ชั้น 2	11	3.5
2.3 ชั้น 3	42	13.4
2.4 ชั้น 4	103	32.7
2.5 ชั้น 5	151	47.9
รวม	315	100

จากตารางที่ 1 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเขตที่ตั้งขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขต 3 ร้อยละ 31.2 เขต 4 ร้อยละ 29.8 และเขต 11 ร้อยละ 39 และจำแนกตามรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล ชั้น 1 ร้อยละ 2.5 ชั้น 2 ร้อยละ 3.5 ชั้น 3 ร้อยละ 13.4 ชั้น 4 ร้อยละ 32.7 และชั้น 5 ร้อยละ 49.9

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาพฤติกรรมของชุมชนตามหลักสัมมาอาชีวะในภาคตะวันออกเฉียงเหนือจำแนกตามเขตที่ตั้งและรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยรวมและรายด้าน

ตารางที่ 3 คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับพฤติกรรมของชุมชนตามหลักสัมมาอาชีวะในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

พฤติกรรมของชุมชน ตามหลักสัมมาอาชีวะ	<i>n</i> = 315		ระดับ	อันดับ
	\bar{X}	<i>SD</i>		
ความสุจริต	4.01	0.51	มาก	1
ความรู้ประมาณ	3.80	0.57	มาก	2
ความขยันอดทน	3.78	0.63	มาก	3
รวม	3.86	0.49	มาก	

จากตารางที่ 3 แสดงว่าพฤติกรรมของชุมชนตามหลักสัมมาอาชีวะในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยรายด้านจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านความสุจริต ด้านความรู้ประมาณ และด้านความขยันอดทนตามลำดับ

ตารางที่ 4 คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับพฤติกรรมของชุมชนตาม
หลักสัมมาอาชีวะ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านความสุจริต

ด้านความสุจริต		n = 315			
		\bar{X}	SD	ระดับ	อันดับ
1	ประชาชนมีการประกอบอาชีพสุจริต	4.61	0.60	มากที่สุด	1
2	ประชาชนไม่เอาัดเอาเปรียบแข่งชิงลักขโมยในทรัพย์สินของกันและกัน	4.19	0.77	มาก	2
3	ประชาชนไม่เบียดเบียนข่มขู่ หรือข่มเหงประทุษร้ายต่อกัน	4.13	0.81	มาก	4
4	ประชาชนมีการต่อต้านอบายมุขทุกรูปแบบ มีการพนัน เป็นต้น	3.59	0.78	มาก	8
5	ประชาชนมีการงดเว้นจากสิ่งเสพติดให้โทษหรือสิ่งต้องห้าม	3.77	0.80	มาก	7
6	ประชาชนมีการละเว้นการล่วงเมิดทางเพศในคู่ครองของคนอื่น และมีความซื่อสัตย์ต่อคู่ครองของตนเอง	3.93	0.81	มาก	6
7	ประชาชนกล่าวแต่คำสัจ งดเว้นการพูดเท็จ โกหกหลอกลวงหรือ จงใจพูดให้ผิดจากความจริง	3.47	0.77	ปานกลาง	9
8	ประชาชนประพฤติตนตามจารีตประเพณีและยึดมั่นในวัฒนธรรมของท้องถิ่น	4.02	0.72	มาก	5
9	ประชาชนมีความเคารพกฎระเบียบของสังคมและประพฤติตามกฎหมายบ้านเมือง	4.16	0.74	มาก	3
รวม		4.01	0.51	มาก	

จากตารางที่ 4 แสดงว่าพฤติกรรมของชุมชนตามหลักสัมมาอาชีวะในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านความสุจริตอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ประชาชนมีการประกอบอาชีพสุจริตประชาชนไม่เอาัดเอาเปรียบแข่งชิงลักขโมยในทรัพย์สินของกันและกัน ประชาชนมีความเคารพกฎระเบียบของสังคมและประพฤติตามกฎหมายบ้านเมือง...และประชาชนกล่าวแต่คำสัจ งดเว้นการพูดเท็จ โกหกหลอกลวงหรือ จงใจพูดให้ผิดจากความจริง ตามลำดับ

ตารางที่ 5 คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับของพฤติกรรมของชุมชนตามหลักสัมมาอาชีวะ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านความรู้ประมาณ

ความรู้ประมาณ		n = 315			
		\bar{X}	SD	ระดับ	อันดับ
1	ประชาชนมีความเป็นอยู่พอเพียงตามอัตภาพ อย่างสมเหตุสมผล ตามฐานะของตน	3.97	0.75	มาก	1
2	ประชาชนมีการประหยัด คอคอม ใช้จ่ายทรัพย์สินอย่างเป็นประโยชน์ ไม่ฟุ้งเฟ้อ	3.63	0.77	มาก	7
3	ประชาชนส่วนใหญ่มีการจัดตั้งกลุ่มออมทรัพย์หรือสนใจเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มออมทรัพย์ในชุมชน	3.87	0.89	มาก	2
4	ประชาชนเห็นความสำคัญและประโยชน์ ในวิทยาการสมัยใหม่ กับความชื่นชมในภูมิปัญญาแบบดั้งเดิมอย่างเหมาะสม	3.76	0.79	มาก	3
5	ประชาชนมีความพอดีระหว่างความสามารถในการทำงานเป็น หมู่คณะกับความสามารถในการดำรงตนในฐานะปัจเจกบุคคล	3.64	0.78	มาก	6
6	ประชาชนมีความพอดีระหว่างสิทธิและหน้าที่กับความรับผิดชอบ ทั้งต่อตนเองและต่อสังคมส่วนรวม	3.75	0.79	มาก	4
7	ประชาชนมีความพอดีระหว่างการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการงานและฐานะ กับการเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเอง	3.65	0.77	มาก	5
8	ประชาชนมีความพอดีระหว่างความสามารถแข่งขันกับความ สมถะ รู้จักพอ รู้จักร่วมมือ	3.61	0.78	มาก	9
9	ประชาชนมีความพอดีระหว่างการเปิดรับวัฒนธรรมต่างชาติกับ การอนุรักษ์วัฒนธรรมและเอกลักษณ์ไทย	3.63	0.85	มาก	8
รวม		3.80	0.57	มาก	

จากตารางที่ 5 แสดงว่าพฤติกรรมของชุมชนตามหลักสัมมาอาชีวะในภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้านความรู้ประมาณ อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ประชาชนมีความเป็นอยู่พอเพียงตามอัตภาพอย่างสมเหตุสมผล ตามฐานะของตน ประชาชนส่วนใหญ่มีการจัดตั้งกลุ่มออมทรัพย์หรือสนใจเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มออมทรัพย์ในชุมชน ประชาชนเห็นความสำคัญและประโยชน์ ในวิทยาการสมัยใหม่กับความชื่นชมในภูมิปัญญาแบบดั้งเดิมอย่างเหมาะสม ...และประชาชนมีความพอดีระหว่างความสามารถแข่งขันกับความสมถะ รู้จักพอ รู้จักร่วมมือตามลำดับ

ตารางที่ 6 คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับของพฤติกรรมของชุมชนตาม
หลักสัมมาอาชีพะ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านความขยันอดทน

	ความขยันอดทน	n = 315		ระดับ	อันดับ
		\bar{X}	SD		
1	ประชาชนมีความอดทน ขยันหมั่นเพียรในการประกอบอาชีพ	4.20	0.71	มาก	1
2	ประชาชนมีความเข้มแข็ง ต่อสู้กับอุปสรรคและปัญหาในการทำงาน	4.05	0.72	มาก	2
3	ประชาชนมีความขวนขวายพยายามพัฒนาอาชีพของตนอยู่เสมอ	3.77	0.84	มาก	5
4	ประชาชนมีความพยายามฝึกรบรรมพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานของตน	3.57	0.83	มาก	8
5	ประชาชนมีความอดทนต่อความผิดพลาดหรือความล้มเหลวในการประกอบอาชีพ	3.54	0.80	มาก	7
6	ประชาชนมีความกระตือรือร้นที่จะแสวงหารายได้เพิ่มเติมอยู่เสมอ	3.86	0.92	มาก	4
7	ประชาชนมีความอดทนต่อภัยธรรมชาติที่เกิดขึ้นตามฤดูกาลและพยายามปรับตัวให้เข้ากับสิ่งที่เกิดขึ้นได้ดี	3.97	0.82	มาก	3
8	ประชาชนมีการรวมกลุ่มพัฒนาความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นของตนและของชุมชน	3.62	0.93	มาก	6
9	ประชาชนมีการรวมกลุ่มสร้างงานในชุมชนของตน	3.47	0.92	ปานกลาง	9
	รวม	3.78	0.63	มาก	

จากตารางที่ 6 แสดงว่าพฤติกรรมของชุมชนตามหลักสัมมาอาชีพะในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านความขยันอดทนอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ประชาชนมีความอดทนขยันหมั่นเพียรในการประกอบอาชีพ ประชาชนมีความเข้มแข็งต่อสู้กับอุปสรรคและปัญหาในการทำงาน ประชาชนมีความอดทนต่อภัยธรรมชาติที่เกิดขึ้นตามฤดูกาลและพยายามปรับตัวให้เข้ากับสิ่งที่เกิดขึ้นได้ดี...และประชาชนมีการรวมกลุ่มสร้างงานในชุมชนของตนตามลำดับ

ตารางที่ 7 คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ ระดับ และอันดับพฤติกรรมของชุมชนตามหลักสัมมาอาชีวะในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำแนกตามเขตที่ตั้งขององค์การบริหารส่วนตำบล

พฤติกรรมของ ชุมชนตามหลัก สัมมาอาชีวะ	n = 315											
	เขต 3 (n = 98)				เขต 4 (n = 94)				เขต 5 (n = 123)			
	\bar{X}	S.D	ระดับ	อันดับ	\bar{X}	SD	ระดับ	อันดับ	\bar{X}	SD	ระดับ	อันดับ
ความสุจริต	3.93	0.50	มาก	1	4.03	0.48	มาก	1	4.05	0.52	มาก	1
ความรู้ประมาณ	3.71	0.58	มาก	2	3.58	0.56	มาก	3	3.82	0.56	มาก	2
ความขยันอดทน	3.37	0.57	มาก	3	3.85	0.56	มาก	2	3.74	0.68	มาก	3
รวม	3.78	0.47	มาก		3.93	0.46	มาก		3.88	0.52	มาก	

จากตารางที่ 7 แสดงว่าพฤติกรรมของชุมชนตามหลักสัมมาอาชีวะในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำแนกตามเขตที่ตั้งขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาทางด้าน พบว่า ด้านความสุจริต ความรู้ประมาณ ความขยันอดทน อยู่ในระดับมากทุกด้าน

ตารางที่ 8 คะแนนเฉลี่ย ความพึงพอใจบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับของพฤติกรรมการรวมของชุมชนตามหลักธรรมาภิบาล ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

จำแนกตามรายได้ขององค์กร บริหารส่วนตำบล

พฤติกรรมตามหลัก ธรรมาภิบาล	อบต. ชั้น 1 (n = 8)		อบต. ชั้น 2 (n = 11)		อบต. ชั้น 3 (n = 42)		อบต. ชั้น 4 (n = 103)		อบต. ชั้น 5 (n = 151)						
	\bar{X}	SD	อันดับ	อันดับ	\bar{X}	SD	อันดับ	อันดับ	\bar{X}	SD	อันดับ	อันดับ			
ความสุจริต	4.02	0.58	1	4.04	0.29	1	3.98	0.63	1	4.02	0.49	1	4.01	0.49	1
ความรู้ประมาณ	3.87	0.57	3	3.93	0.63	3	3.75	0.6	2	3.7	0.59	2	3.86	0.53	2
ความซื่อสัตย์	3.96	0.56	2	3.95	0.68	2	3.72	0.63	3	3.67	0.65	3	3.85	0.61	3
รวม	4.03	0.48	มาก	3.97	0.53	มาก	3.82	0.53	มาก	3.79	0.51	มาก	3.91	0.46	มาก

จากตารางที่ 8 แสดงว่าพฤติกรรมการรวมของชุมชนตามหลักธรรมาภิบาล ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านความสุจริต ความรู้ประมาณ ความซื่อสัตย์อยู่ในระดับมากที่สุด

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมของชุมชนตามหลักสัมมาอาชีวะในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำแนกตามเขตที่ตั้งและรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล

ตารางที่ 9 การเปรียบเทียบผลของพฤติกรรมของชุมชนตามหลักสัมมาอาชีวะในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำแนกตามเขตที่ตั้งขององค์การบริหารส่วนตำบล

พฤติกรรมของชุมชนตามหลักสัมมาอาชีวะ	แหล่งความแปรปรวน					
		<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
ความสุจริต	ระหว่างกลุ่ม	2	0.75	0.38	1.45	.234
	ภายในกลุ่ม	313	80.97	0.26		
	รวม	315	81.73			
ความรู้ประมาณ	ระหว่างกลุ่ม	2	1.16	0.58	1.79	.168
	ภายในกลุ่ม	313	101.11	0.32		
	รวม	315	102.28			
ความขยันอดทน	ระหว่างกลุ่ม	2	1.61	0.80	2.02	.134
	ภายในกลุ่ม	313	122.58	0.39		
	รวม	315	124.19			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	1.05	0.52	1.17	.115
	ภายในกลุ่ม	313	73.67	0.24		
	รวม	315	74.72			

จากตารางที่ 9 แสดงว่าพฤติกรรมของชุมชนตามหลักสัมมาอาชีวะในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำแนกตามเขตที่ตั้งขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยภาพรวมและรายด้าน พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 10 การเปรียบเทียบพฤติกรรมของชุมชนตามหลักสัมมาอาชีวะในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
จำแนกตามรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล

พฤติกรรมของชุมชน ตามหลักสัมมาอาชีวะ	แหล่งความ		<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
	แปรปรวน						
ความสุจริต	ระหว่างกลุ่ม	4	5.73	1.43	0.05	.994	
	ภายในกลุ่ม	311	81.67	0.26			
	รวม	315	81.73				
ความรู้ประมาณ	ระหว่างกลุ่ม	4	2.00	0.50	1.54	.188	
	ภายในกลุ่ม	311	100.27	0.32			
	รวม	315	102.28				
ความซื่อสัตย์	ระหว่างกลุ่ม	4	2.75	0.68	1.73	.143	
	ภายในกลุ่ม	311	121.43	0.39			
	รวม	315	124.19				
รวม	ระหว่างกลุ่ม	4	1.21	0.30	1.25	.289	
	ภายในกลุ่ม	311	73.51	0.24			
	รวม	315	74.72				

จากตารางที่ 10 แสดงว่าพฤติกรรมของชุมชนตามหลักสัมมาอาชีวะในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำแนกตามรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยภาพรวมและรายด้านพบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 4 ผลการศึกษาการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนพึ่งตนเองของชุมชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตารางที่ 11 คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนพึ่งตนเองของชุมชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

การพัฒนาเศรษฐกิจ ชุมชนพึ่งตนเองของชุมชน	n = 315		ระดับ	อันดับ
	\bar{X}	SD		
ชุมชนคุณภาพ	3.95	0.55	มาก	2
ชุมชนแห่งภูมิปัญญา และการเรียนรู้	4.44	0.61	มาก	1
ชุมชนสมานฉันท์ และเอื้ออาทรต่อกัน	3.65	0.52	มาก	3
รวม	4.01	0.51	มาก	

จากตารางที่ 11 แสดงว่าการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนพึ่งตนเองของชุมชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยรายด้านจากมากไปหาน้อย พบว่า ได้แก่ชุมชนแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ ชุมชนคุณภาพ ชุมชนสมานฉันท์และเอื้ออาทรต่อกันตามลำดับ

ตารางที่ 12 คะแนนเฉลี่ยรายข้อ ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับการพัฒนาเศรษฐกิจ
ชุมชนพึ่งตนเองของชุมชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านชุมชนคุณภาพ

ชุมชนคุณภาพ	n = 315		ระดับ	อันดับ
	\bar{X}	SD		
1 ประชาชนมีโอกาสในการพัฒนาตนเองตามสิทธิที่พึงได้ตามที่กฎหมายกำหนด	3.92	0.75	มาก	6
2 ประชาชนมีความประพฤติประกอบด้วยคุณธรรม จริยธรรมและเคารพกฎระเบียบวินัยของชุมชนและสังคม เช่น ไม่สร้างความเดือดร้อนให้ผู้อื่น	4.00	0.74	มาก	4
3 ประชาชนมีความรับผิดชอบต่อชุมชน ให้ความร่วมมือกับองค์กรของรัฐ และปฏิบัติตามสิทธิและหน้าที่ของพลเมือง	3.97	0.73	มาก	5
4 ประชาชนมีจิตสาธารณะช่วยกันรักษาทรัพย์สินสมบัติของทางราชการและของชุมชน	3.77	0.81	มาก	7
5 ประชาชนในชุมชนได้รับการบริการสาธารณสุขมูลฐานอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม เช่น ได้รับการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ในโครงการ 30 บาทรักษาทุกโรคเป็นต้น	4.42	0.64	มาก	1
6 ประชาชนมีสภาพแวดล้อมที่ดี เป็นชุมชนน่าอยู่ ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน	4.09	0.73	มาก	2
7 ประชาชนมีเศรษฐกิจของชุมชนที่เข้มแข็งโดยทุกครัวเรือนพึ่งตนเองได้	3.67	0.83	มาก	8
8 ประชาชนได้รับการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนอย่างยั่งยืนสมดุลกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จากหน่วยงานของรัฐและองค์กรอื่น ๆ	3.66	0.76	มาก	9
9 ประชาชนให้การสนับสนุนการเมืองการปกครองทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับประเทศที่โปร่งใส เป็นประชาธิปไตย	4.03	0.83	มาก	3
รวม	3.95	0.55	มาก	

จากตารางที่ 12 แสดงว่า การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนพึ่งตนเองของชุมชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านชุมชนคุณภาพอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณารายข้อจากมากไปหาน้อยได้แก่ ประชาชนในชุมชนได้รับการบริการสาธารณสุขมูลฐานอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม เช่น ได้รับการบริการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ในโครงการ 30 บาทรักษาทุกโรคเป็นต้นประชาชนมีสภาพแวดล้อมที่ดี เป็นชุมชนน่าอยู่ ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินประชาชนให้การสนับสนุนการเมืองการปกครองทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับประเทศที่โปร่งใส เป็นประชาธิปไตย...และประชาชนได้รับการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนอย่างยั่งยืนสมดุลกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จากหน่วยงานของรัฐและองค์กรอื่น ๆ

ตารางที่ 13 คะแนนเฉลี่ยรายข้อ ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนพึ่งตนเองของชุมชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านชุมชนแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้

	ชุมชนแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้	n = 315		ระดับ	อันดับ
		\bar{X}	SD		
1	ประชาชนมีโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานของรัฐอย่างทั่วถึง	4.42	0.69	มาก	1
2	ประชาชนมีแหล่งการศึกษาเพื่อแสวงหาความรู้ และได้รับการฝึกอบรมการเรียนรู้และถ่ายทอดภูมิปัญญาท้องถิ่นระหว่างคนในชุมชนและผู้อื่น	3.83	0.83	มาก	6
3	ประชาชนส่วนใหญ่ได้รับข้อมูลข่าวสารอย่างทั่วถึงทั้งทางด้าน วิทยุ โทรทัศน์ และด้านสื่ออื่น ๆ	4.37	0.69	มาก	2
4	ประชาชนมีการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	4.11	0.76	มาก	4
5	ประชาชนมีการสร้างสรรค์งานตามภูมิปัญญาท้องถิ่นและสามารถประยุกต์ให้เข้ากับสมัยนิยมปัจจุบัน ได้เหมาะสม	3.68	0.80	มาก	8
6	ประชาชนสามารถพูด ภาษาล้านและพูด เขียน ภาษาประจำชาติได้ดี	4.26	0.72	มาก	3
7	ประชาชนได้รับการส่งเสริมการเรียนรู้หนังสือและการแสวงหาความรู้จากสมาชิกของชุมชนและองค์กรต่าง ๆ ทั้งของรัฐและเอกชน	3.94	0.74	มาก	5
8	ประชาชนได้รับการฝึกอบรมให้มีความรู้ มีความริเริ่มสร้างสรรค์งานในชุมชน	3.77	0.81	มาก	7
9	ประชาชนได้รับการอบรมพัฒนาฝีมือแรงงานจากหน่วยงานของรัฐ และหน่วยงานอื่น ๆ อยู่เสมอ	3.53	0.94	มาก	9
	รวม	4.44	0.61	มาก	

จากตารางที่ 13 แสดงว่าการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนพึ่งตนเองของชุมชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านชุมชนแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ประชาชนมีโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานของรัฐอย่างทั่วถึง ประชาชนส่วนใหญ่ได้รับข้อมูลข่าวสารอย่างทั่วถึงทั้งทางด้านวิทยุ โทรทัศน์และด้านสื่ออื่น ๆ ประชาชนสามารถพูดภาษาล้านและพูด เขียน ภาษาประจำชาติได้ดี...และประชาชนได้รับการอบรมพัฒนาฝีมือแรงงานจากหน่วยงานของรัฐและหน่วยงานอื่น ๆ อยู่เสมอ

ตารางที่ 14 คะแนนเฉลี่ยรายข้อ ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนพึ่งตนเองของชุมชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านชุมชนสมานฉันท์และเอื้ออาทรต่อกัน

ชุมชนสมานฉันท์และเอื้ออาทรต่อกัน		n = 315			
		\bar{X}	SD	ระดับ	อันดับ
1	ประชาชนมีการแสดงออกในการรักษาดี และพร้อมเสียสละเพื่อความมั่นคงของชาติ	4.21	0.80	มาก	4
2	ประชาชนมีความเสียสละเพื่อส่วนรวม มีเมตตากรุณาช่วยเหลือเอื้อเพื่อเกื้อกูลสงเคราะห์กัน	3.92	0.77	มาก	9
3	ประชาชนมีความเคารพผู้ใหญ่และบุคคลที่เป็นที่เคารพในชุมชนตลอดถึงนักบวชในศาสนาและผู้นำเพื่อประโยชน์ในชุมชน	4.35	0.66	มาก	1
4	ประชาชนมีความรักความสามัคคี ให้ความร่วมมือเข้าร่วมกิจกรรมของชุมชนอยู่เสมอ	4.03	0.72	มาก	6
5	ประชาชนให้การพัฒนา ส่งเสริม สตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการในชุมชนในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านความเป็นอยู่ ด้านสิทธิเสรีภาพในการแสดงออก เป็นต้น	3.99	0.78	มาก	7
6	ประชาชนเข้าร่วมปฏิบัติกิจกรรมในวันสำคัญทางศาสนา ให้การบำรุงนักบวชและทะนุบำรุงถาวรวัตถุในศาสนาของตนตามสมควร และนำหลักธรรมทางศาสนามาเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต	4.23	0.73	มาก	3
7	ชุมชนมีสถาบันครอบครัวที่เข้มแข็งสมาชิกในครอบครัวมีความรักสามัคคี ปองดองกัน	4.10	0.70	มาก	5
8	ประชาชนยึดมั่นในขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมของตนเอง	4.29	0.70	มาก	2
9	ประชาชนมีการดูแล รักษา อนุรักษ์และพัฒนาส่งเสริมทรัพยากรท้องถิ่น	3.94	0.83	มาก	8
รวม		3.65	0.52	มาก	

จากตารางที่ 14 แสดงว่าการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนพึ่งตนเองของชุมชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านชุมชนสมานฉันท์และเอื้ออาทรต่อกันอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาจากมากไปหาน้อย ได้แก่ประชาชนมีความเคารพผู้ใหญ่และบุคคลที่เป็นที่เคารพในชุมชนตลอดถึงนักบวชในศาสนาและผู้นำเพื่อประโยชน์ในชุมชนประชาชนยึดมั่นในขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมของตนเองประชาชนเข้าร่วมปฏิบัติกิจกรรมในวันสำคัญทางศาสนา ให้การบำรุงนักบวช และทะนุบำรุงถาวรวัตถุในศาสนาของตนตามสมควร และนำหลักธรรมทางศาสนามาเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต...และประชาชนมีความเสียสละเพื่อส่วนรวม มีเมตตากรุณาช่วยเหลือเอื้อเพื่อเกื้อกูลสงเคราะห์กัน

ตารางที่ 15 คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับการพัฒนาเศรษฐกิจ
ชุมชนพึ่งตนเองของชุมชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำแนกตามเขตที่ตั้ง
ขององค์การบริหารส่วนตำบล

พฤติกรรมตามหลัก	n = 315											
	เขต 3 (n = 98)				เขต 4 (n = 94)				เขต 5 (n = 123)			
สัมมาอาชีวะของ ชุมชน	\bar{X}	SD	ระดับ	อันดับ	\bar{X}	SD	ระดับ	อันดับ	\bar{X}	SD	ระดับ	อันดับ
ชุมชนคุณภาพ	3.91	0.55	มาก	2	3.99	0.54	มาก	2	3.95	0.56	มาก	2
ชุมชนแห่งภูมิปัญญา และการเรียนรู้	4.39	0.61	มาก	1	4.51	0.61	มากที่สุด	1	4.43	0.61	มาก	1
ชุมชนสมานฉันท์และ เอื้ออาทรต่อกัน	3.64	0.51	มาก	3	3.68	0.51	มาก	3	3.63	0.54	มาก	3
รวม	3.97	0.50	มาก		4.05	0.51	มาก		4.01	0.52	มาก	

จากตารางที่ 15 แสดงว่าการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนพึ่งตนเองของชุมชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำแนกตามเขตที่ตั้งขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาทางด้าน พบว่า ด้านชุมชนคุณภาพ ชุมชนแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ ชุมชนสมานฉันท์ และเอื้ออาทรต่อกัน อยู่ในระดับมากทุกด้าน

ตารางที่ 16 คะแนนเฉลี่ย ความพึงพอใจตามมาตรฐาน ระดับและอันดับการพัฒนาศรษฐกิจชุมชนของตนเองของชุมชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำแนกตามรายได้ ขององค์การบริหารส่วนตำบล

การพัฒนาเศรษฐกิจ ชุมชนพึ่งตนเองของชุมชน	อบต. ชั้น 1 (n = 8)		อบต. ชั้น 2 (n = 11)		อบต. ชั้น 3 (n = 42)		อบต. ชั้น 4 (n = 101)		อบต. ชั้น 5 (n = 151)											
	\bar{X}	SD	ระดับ	อันดับ	\bar{X}	SD	ระดับ	อันดับ	\bar{X}	SD	ระดับ	อันดับ								
ชุมชนคุณภาพ	4.11	0.44	มาก	2	4.06	0.62	มาก	2	3.94	0.57	มาก	2	3.87	0.57	มาก	2	3.98	0.53	มาก	2
ชุมชนแห่งภูมิปัญญา และการเรียนรู้	4.72	0.63	มาก	1	4.68	0.76	มาก	1	4.43	0.62	มาก	1	4.37	0.63	มาก	1	4.47	0.59	มาก	1
ชุมชนสามัคคี และเอื้ออาทรต่อกัน	3.7	0.54	มาก	3	3.84	0.49	มาก	3	3.64	0.59	มาก	3	3.62	0.54	มาก	3	3.65	0.49	มาก	3
รวม	4.18	0.48	มาก		4.19	0.59	มาก		3.98	0.55	มาก		3.95	0.52	มาก		4.03	0.49	มาก	

จากตารางที่ 16 แสดงว่าการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนพึ่งตนเองของชุมชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำแนกตามรายได้ องค์การบริหารส่วนตำบล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในด้าน พบว่า ด้านชุมชนคุณภาพ ชุมชนแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ ชุมชนสามัคคีและเอื้ออาทรต่อกัน อยู่ในระดับมากที่สุด

ตอนที่ 5 ผลการศึกษาเปรียบเทียบการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนพึ่งตนเองของชุมชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำแนกตามเขตที่ตั้งและรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล

ตารางที่ 17 การเปรียบเทียบผลของการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนพึ่งตนเองของชุมชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำแนกตามเขตที่ตั้งขององค์การบริหารส่วนตำบล

การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนพึ่งตนเองของชุมชน	แหล่งความแปรปรวน	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
ชุมชนคุณภาพ	ระหว่างกลุ่ม	2	0.30	0.15	0.49	.610
	ภายในกลุ่ม	313	95.77	0.30		
	รวม	315	96.08			
ชุมชนแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้	ระหว่างกลุ่ม	2	0.65	0.32	0.85	.425
	ภายในกลุ่ม	313	116.68	0.38		
	รวม	315	117.33			
ชุมชนสมานฉันท์และเอื้ออาทรต่อกัน	ระหว่างกลุ่ม	2	0.15	7.69	0.27	.758
	ภายในกลุ่ม	313	85.61	0.27		
	รวม	315	85.76			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	0.30	0.15	0.56	.567
	ภายในกลุ่ม	313	80.54	0.26		
	รวม	315	80.84			

จากตารางที่ 17 แสดงว่าการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนพึ่งตนเองของชุมชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำแนกตามเขตที่ตั้งขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยภาพรวมและรายด้านพบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 18 การเปรียบเทียบการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนพึ่งตนเองของชุมชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำแนกตามรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล

การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนพึ่งตนเองของชุมชน	แหล่งความแปรปรวน		df	SS	MS	F	p
	ระหว่างกลุ่ม	ภายในกลุ่ม					
ชุมชนคุณภาพ	ระหว่างกลุ่ม		4	1.12	0.28	0.90	.459
	ภายในกลุ่ม		311	94.96	0.30		
	รวม		315	96.08			
ชุมชนแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้	ระหว่างกลุ่ม		4	1.92	0.48	1.26	.282
	ภายในกลุ่ม		311	115.41	0.37		
	รวม		315	117.33			
ชุมชนสมานฉันท์และเอื้ออาทรต่อกัน	ระหว่างกลุ่ม		4	0.52	0.130	0.46	.760
	ภายในกลุ่ม		311	85.24	0.27		
	รวม		315	85.76			
รวม	ระหว่างกลุ่ม		4	0.30	0.25	0.97	.423
	ภายในกลุ่ม		311	80.54	0.26		
	รวม		315	80.84			

จากตารางที่ 18 แสดงว่าการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนพึ่งตนเองของชุมชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำแนกตามรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยภาพรวมและรายด้านพบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 6 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมของชุมชนตามหลักสัมมาอาชีวะกับการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนพึ่งตนเองของชุมชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตารางที่ 19 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย (r) และผลของการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย ระหว่างพฤติกรรมของชุมชนตามหลักสัมมาอาชีวะกับการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนพึ่งตนเองในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ด้าน	ความสุจริต		ความรู้ประมาณ		ความขยันอดทน		รวม	
	r	p	r	p	r	p	r	p
ชุมชนคุณภาพ	.63*	.000	.74*	.000	.73*	.000	.81*	.000
ชุมชนแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้	.50*	.000	.61*	.000	.61*	.000	.67*	.000
ชุมชนสมานฉันท์และเอื้ออาทรต่อกัน	.59*	.000	.64*	.000	.65*	.000	.72*	.000
รวม	.63*	.000	.73*	.000	.72*	.000		

* $p < .05$

จากตารางที่ 19 แสดงว่า พฤติกรรมของชุมชนตามหลักสัมมาอาชีวะ โดยรวมและรายด้านมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลของการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนพึ่งตนเองของชุมชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$)